

Anti-armoedestrategie biedt duurzame voordelen voor 's werelds allerarmsten, aldus een nieuw onderzoek in Science

WASHINGTON, 14 mei 2015 /PRNewswire/ -- Uit een nieuw, in zes landen uitgevoerd onderzoek blijkt dat met behulp van een nieuwe aanpak de ultra-armen, - ofwel de ongeveer één miljard mensen die met minder dan \$ 1,25 per dag overleven - deze groep kan profiteren van verbeterde inkomsten, gezondheid en levensonderhoud. De resultaten van dit onderzoek werden in het tijdschrift [Science](#) gepubliceerd. Tijdens het onderzoek werd de doeltreffendheid getest van een aanpak die bekend staat onder de naam 'Graduation-model'. In zes landen werden, gedurende een periode van drie jaar, 21.000 van 's werelds armste mensen gevolgd. De gegevens tonen aan dat deze aanpak een grote en vooral duurzame impact op de levensstandaard van deze groep heeft.

Eerdere inspanningen van de verschillende overheden en hulporganisaties om de armoede onder de allerarmsten terug te dringen, zijn tot nu toe ontoereikend gebleken. Om deze kloof te dichten, werd in zes landen bestudeerd of een allesomvattende aanpak, die alle kwesties rond armoede simultaan aanpakt, wel het gewenste resultaat zou opleveren. Dean Karlan, co-auteur van het onderzoeksrapport en verbonden aan de Yale Universiteit en de non-profitorganisatie [Innovations for Poverty \(IPA\)](#), zei het volgende over het nieuwe onderzoek: "Ultra-arm zijn betekent niet alleen dat je geen inkomsten hebt, het houdt ook in dat er onvoldoende te eten is, sparen is onmogelijk en je hebt geen toegang tot informatie. Daar komt nog bij dat deze groep een bijzonder negatief beeld heeft van de mogelijkheden om hun situatie te verbeteren. We hebben een aanpak getest die meerdere factoren tegelijk aanpakt en we waren getuige van belangrijke verbeteringen. En drie jaar na afloop van het programma waren deze verbeteringen nog steeds zichtbaar."

Onderzoekers volgden in totaal 21.000 mensen in Ethiopia, Ghana, Honduras, India, Pakistan en Peru. Ze wilden weten in welke mate de Graduation-aanpak de levenssituatie van deze mensen en hun familie zou verbeteren. Het programma, dat over een tijdsperiode van 2 jaar werd ingezet, bestond uit zes componenten:

- Een asset waarmee een bestaan kon worden opgebouwd, zoals vee of goederen om een informele winkel te openen;
- Een opleiding om de asset te leren beheren;
- Basale ondersteuning in de vorm van voedsel en geld, om het risico te verkleinen dat de nieuw verkregen asset in geval van nood moet worden verkocht;
- Regelmatige (meestal wekelijks) coaching-bezoeken om de vaardigheden te perfectioneren, vertrouwen op te doen en om de deelnemers te leren hoe ze met uitdagingen om moeten gaan;
- Medische scholing of toegang tot de gezondheidszorg om gezond en arbeidsgeschikt te blijven;
- Een spaarrekening om geld opzij te leggen, om te kunnen investeren of aan te spreken in een eventueel geval van nood.

Voor het onderzoek baseerden de onderzoekers zich op een onderzoeksmethodiek uit de gezondheidszorg en maakten ze gebruik van een gerandomiseerde gecontroleerde trial (RTC). Om de veranderingen in de levens van de deelnemers tot één jaar ná het programma te kunnen vergelijken, volgden de onderzoekers zowel een groep die was uitgenodigd om aan het twee jaar durende programma deel te nemen, alsook een identieke groep die niet aan het programma deelnam. Bij de groep die aan het programma had deelgenomen was sprake van een toename in assets en spaargeld, de mensen hadden minder vaak honger, ze hadden minder last van stres en hun fysieke gezondheid was verbeterd.

"Het programma is niet alleen doeltreffend, het betekent ook een belangrijk rendement op investeringen (ROI)," aldus Kate McKee van het adviesorgaan [Consultative Group to Assist the Poor](#) in Washington, die actief betrokken was bij de implementatie van het project. "We hopen dat we met deze resultaten Ngo's en regeringen kunnen leren hoe ze deze aanpak op een doeltreffender manier in hun eigen programma's kunnen integreren."

Het programma is kosteneffectief en de opbrengsten waren in vijf van de zes landen ronduit positief; variërend van 133% in Ghana tot 433% in India. Dat betekent dat voor iedere dollar die we aan het programma hebben uitgegeven in India, de extreem arme huishoudens konden rekenen op een lange-termijn opbrengst van \$4,33. "De Graduation-aanpak heeft in het merendeel van de onderzochte landen geleid tot een breed spectrum aan verbeteringen op essentiële gebieden van economisch en niet-economisch welzijn. Beleidsmakers die op een duurzame manier de levens van de allerarmsten willen verbeteren, zouden in deze aanpak moeten investeren," aldus Esther Duflo, co-auteur van het onderzoeksrapport en verbonden aan de Economische faculteit van MIT en Directeur van het Abdul Latif Jameel Poverty Action Lab ([J-PAL](#)).

Een essentiële factor voor besluitvormers die het model gebruiken is de evaluatie, en dan met name de mate van uitgebreidheid daarvan.

Annie Duflo, directeur van de NGO Innovations for Poverty, zei het volgende: "Overheden, hulporganisaties en donoren waren allemaal op zoek naar een met tastbare bewijzen gestaafde oplossing die laat zien dat de allerarmsten van deze wereld echt geholpen kunnen worden en dat is precies wat de Graduation-aanpak doet."

CONTACTPERSOON: Sue Fleming, CGAP, sfleming@worldbank.org